

A XII. PÁRTKONGRESSZUS IRÁNYELVEINEK KÖNYVTÁROSI OLVASÁSA A DEBRECENI KOSSUTH LAJOS TUDOMÁNYEGYETEM KÖNYVTÁRÁBAN*

Csúry István

a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem Könyvtárának igazgatója

1. Időszerű népgazdasági és helyi tényezők

Népgazdaságunk – a termelőüzemek s velük együtt a kulturális és tudományos intézmények – olyan történelmi pillanatban készítik 1980. évi tervüket, és tekintik át hosszabb távú kilátásaikat, amikor a nemzetközi porondon „a reakciós körök a bizonytalan politikai és gazdasági helyzetben fokozzák támadásaikat a kommunista és munkásmozgalommal”, a szocialista országokkal „s más haladó demokratikus erőkkel szemben”, amikor „a kedvezőtlen világgazdasági folyamatok hatásainak ellensúlyozása” nehéz leckét ad fel a termelő, gazdálkodó egységeknek mind a tervezés és az irányítás, mind a termelés, a szolgálat tantárgyaiból.

A tornyosuló tennivalókat csak fokozza azoknak a feladatoknak a sürgető időszzerűsége, amelyek saját gazdálkodásunk, termelő és politikai munkánk számos területen mutatkozó elégtelenségéből, hibáiból, e hibák kijavításának szükségéből adódnak.

Kétségtelen az is, hogy a fejlődésnek ezt a szintjét, a tervezésnek ezt a pillanatát pozitív oldalról, történelmi léptékben nézve világviszonylatban a szocializmus és a nemzeti felszabadító mozgalmak előretörése, határaink közt pedig a szocialista termelési viszonyok uralkodóvá válása jellemzi. Magyarországon „a szocialista tervgazdálkodás révén nagy eredmények születtek a gazdasági és szociális építőmunkában s jelentősen emelkedett az életszínvonal. Szélesedik és mélyül a szocialista demokrácia. Kibontakoztak a nemzet alkotó erői, a munkások, a termelősövetkezeti parasztok, az értelmiségiek és más dolgozó rétegek nemzeti egységben építik a szocialista hazát, a Magyar Népköztársaságot”.

E korszakos eredmények azonban a társadalmi folyamatok sokágú és egyenlőtlenül fejlődő közegében válnak valóra, amelyben – hogy csak a mi területünket legközelebről érintő jelenségek körében maradjunk – tovább élnek, hatnak a polgári ízlés és morál bizonyos erői, eleven a kispolgári életvitel újratermelődési tendenciája, sőt, egyes torzulások, mint amilyen a kényelmesség, az egyéni érdek dédelgetése, az egyenlősdi, éppen a szocialista gyakorlatunk negatív kísérőjelenségeiként jöttek létre. E vadhajtások kiküszöbölése első lépés vívmányaink megszilárdítása útján.

Az MSZMP Központi Bizottságának a párt 12. kongresszusára kiadott irányelvei mind a helyzet felmérése, mind a követendő út megkeresése terén több olyan konkrét megállapítást, elvi, módszertani útmutatást és gyakorlati célkitűzést tartalmaznak, amelyek egyrészt szűkebb munkaterületünkön is segítenek a jelentkező problémák felismerésében és megoldásában, másrészt egy elsőrangú fontosságú párt-dokumentum tekintélyével olyan eszméket támogatnak, amelyeket – hivatásuknak megfelelően – a könyvtárak ugyancsak propagálnak, de nem kielégítő eredménnyel. A felhalmozódó, termelő tudományos ismeret, termelési tapasztalat megőrzésére, közlésre kész kezelésére és a gyakorlatba való eljuttatására gondolunk, s azokra a hivatásunkba vágó intézményes tevékenységekre, amelyek útján mindez a modern társadalomban megvalósul.

Könyvtárunk a maga idején már a népgazdaság helyzetét és feladatait elemző 1978. decemberi párt-határozatot is gondosan feldolgozta, s 1979. évi munkatervének súlyponti feladatait ama kettős felismerés alapján határozta meg, hogy

– a megjelölt népgazdasági célok sürgetik a szakirodalmi információ hatékonyabbá tételét (tehát közvetlen és közvetett jelentőségű könyvtári feladatokat tartalmaznak), és hogy

* A cikk idézetei A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának irányelvei a párt XII. kongresszusára (Bp. Kossuth, 1979. 39 p.) c. dokumentumból valók.

– az üzemgazdasággal, üzemszervezéssel szemben támasztott követelmények – a nemzetközi piacon való versenyképességtől a szervezéstudomány alkalmazásán, a vezetés színvonalának emelésén át a munkafegyelem javításáig – nem csupán a termelőüzemekre vonatkoznak, hanem minden munkahelyre, nem utolsósorban a termelés számára szakembereket és szaktudományos információt „termelő” intézményekre.

Az előbbi kérdéscsoport vitái során a könyvtár kollektívájában kiépült és megszilárdult a népgazdaság időszerű feladatában való osztozás morális tudata. Az erre irányuló politikai mozgósítás nyomán vált lehetővé, hogy – az 1979. évi munkaterv tartalmi célkitűzésének megfelelően – *lényeges előrelépés következék be a termelési, tudományos és képzési tevékenységeket legközvetlenebbül szolgáló információs munkaágakban* (bibliográfiai munka fejlődő eredményei, Ipari Katalógusok Nemzetközi Specializált Információs Rendszere (IKNSIR), belföldi információs szolgálat megindulása stb.), és hogy a gazdaságosabb, termelékenyebb üzemmód kialakítását előkészítő felmérések, akciók (pl. a könyvtárközi együttműködés egyes intenzív formáinak bevezetése, munkanap-fényképezés, munkafolyamat-elemzés, a teljesítményeket szabályozó normatívák korszerűsítése, számítógép alkalmazása) a kollektíva tevékeny közreműködésével valósuljanak meg.

Amikor tehát most, az ötödik ötéves terv utolsó (egyben a hatodik előkészítő) évének munkatervében a könyvtár erőit egyfelől az időszerű társadalmi cselekvésbe integrálódó információs feladatokra, másfelől a munka hatékonyságát növelő szervezési megoldásokra összpontosítja, már az 1979-ben megindult kezdeményezésekre, sőt elért eredményekre épít.

A tervcélok illetően megközelítését az anyaintézmény, a Kossuth Lajos Tudományegyetem munkájában, vezetésében, intézményi klímájában érvényesülő pozitív törekvések igénylik és segítik. Ilyen mindjárt a kutatás és a tanulmányok metodikai (és persze minden vonatkozásban való) fejlődése, amely a könyvtár és az általa nyújtott szolgáltatások növekvő igénybevételében, a könyvtárral szembeni új követelmények támasztásában (pl. új tantárgyi irodalomjegyzékek készítése, vasárnapi nyitvatartás, új nyomdai szolgáltatások stb.) éreztetni hatását, s amelynek velejárója az a hathatós támogatás, amellyel az egyetemi vezetés működési feltételeink biztosításához hozzájárul.

A könyvtár üzemgazdasági erőfeszítései is megértő támogatásra találnak az egyetem rektoránál, aki az oktatási, tudományos és gazdasági tényezők egymásra vonatkoztatásával, a gazdasági mutatók figyelmes kezelésével a hazai egyetemi vezetésben újszerű szemléletmódot honosított meg. Tervezésünk tehát, amely az időszerű intézményi célokat s a feljűk vivő utakat az irányelvek alapulvételével, azaz politikai összefüggésekben keresi, *bizton építhet az egyetem állami vezetésére*. És az intézmény politikai erőire ugyancsak építenie kell.

A fejlődés ebből a szempontból is kedvező. Az az eszményi követelmény, hogy az egyetemi pártszervek az oktató és kutató munka alkotó formálásával töltsék be itteni hivatásukat (és megfordítva: ezek az érdemi tevékenységek valósítsák meg az alkotó marxizmust, a politikai célokat), a Kossuth Lajos Tudományegyetemen a mindennapok uralkodó vonásává vált. E munkaközpontú szemlélet és cselekvés az ötödik ötéves tervidőszak folyamán *mind tervszerűbben és gyümölcsözőbben valósult meg* az Egyetemi Könyvtár MSZMP alapszerveinek munkájában is. Mindezt természetesen nemcsak mint az elméleti gondolkodás és az irányítás elsődrendű feltételét kell számba venni, hanem mint az életben ható politikai erőt, amelynek mozgósító, tudatformáló hatása nélkül nem kovácsolódhatnék a magasabb követelményekkel megbirkózni kész kollektíva.

Ami a népgazdasági és a helyi tényezők között található és működő állami szerveket (röviden szólva: az intézményt a felsőoktatás egyik műhelyeként fenntartó *Oktatási Minisztériumot* és a könyvtári rendszer ágazati felelősét, a *Kulturális Minisztériumot*) illeti, tőlük 1980 folyamán várunk a hatodik ötéves tervet megalapozó irányítási és tevékeny segítséget. Az Oktatási Minisztérium a közelmúltban több lényeges döntésével kifejezésre juttatta, milyen komolyan épít a könyvtár működésére. Ezek közül itt a következő negyedszázad működési feltételeit biztosító építkezés (a volt egyetemi templom könyvtári átalakítása) tervét kell kiemelni.

De éppen a könyvtár jövője szempontjából kiemelendő egy igen fontos, az irányelvek által *a következtelenségek* címszava alatt bíralt negatív jelenség is: az ti., hogy *a könyv- és folyóiratbeszerzési pénzalapjaink 1968-tól kezdve nem tartanak lépést az irodalom nemzetközi áradatával s az áremelkedésekkel*, míg nem az utóbbi években a gyűjteményfejlesztés görbéje valósággal zuhanásszerű irányt vett. Midőn a szóban forgó új társadalomépítési programból adódó feladatokat vizsgáljuk, az említett évnek – az új gazdasági mechanizmus indulási évének – az idézése annak baljós következményére figyelmeztet, amikor valami miatt elmarad, nem történik meg az országos és a tárca szintű programok könyvtári lebontása. Az új gazdasági mechanizmus a kulturális intézmények valamennyi típusánál a gazdasági prosperitás és növekedés egy új szakaszát hozta magával, egyedül a felsőoktatási könyvtárak működésének e legfontosabb pénzügyi alapjában következett be földcsuszamlás.

A Kulturális Minisztérium mint az ágazati felügyelet szerve, mindenesetre most idejében hozzálátott a hatodik ötéves tervre szóló egyetemi könyvtárpolitika kimunkálásához. Készülnek az erre vonatkozó irányelvek, amelyek számára a küszöbön álló *IV. könyvtárügyi konferencia* ígér jelentőségükhöz mért fórumot.

Erre vonatkozó pozitív várakozásunk hangsúlyozása mellett nem szabad említetlenül hagynunk az ötödik

ötéves terv perspektíváit felrajzoló 1975. évi, Miskolcon tartott II. egyetemi könyvtári konferenciát. Egyrészt, mert az 1975-ben megfogalmazott mértéktartó célok közül egyeseket (mint amilyen pl. az egyetemek integrált könyvtári rendszerének megvalósítása) még az 1976. évi könyvtári törvényerejű rendelet és a könyvtári rendszerrel szülő 1978. évi kulturális miniszteri rendelet sem képviselt elég hathatósan (ezeknek tehát újabb nyomatékot kell adni), másrészt, mert jelenünk fentebb vázolt politikai és gazdasági tényezői mind tartalmi, mind szervezési feladatainkat az öt év előttinél nagyságrendileg magasabb minőségi szinten és a gazdasági hatékonyság imperatív követelményével állítják elének.

2. A XII. kongresszusi irányelvek néhány közvetlenül könyvtári vonatkozású útmutatása

Idézzük az ötödik fejezet egy egész bekezdését: „*A szocialista építés előrehaladásával, a nemzetközi ideológiai harc kiterjedésével és bonyolultabbá válásával fokozódott a párt ideológiai tevékenységének szerepe. Ideológiai, művelődési munkánk nagyobb mértékben segítse elő a szocialista tudat és életmód, életemények térhódítását, az emberi kapcsolatok, a szocialista együttélés normáinak fejlesztését. A figyelmet a társadalom szempontjából legfontosabb eszmei és erkölcsi kérdésekre kell összpontosítani: a közérdek tiszteletben tartására és szolgálatára, a munka becsületének növelésére, a kötelezettségek teljesítésére, a közösségi szellem erősítésére. Határozottan fel kell lépni a kispolgári életmód, a közömbösség ellen. Társadalmunk erkölcsi arculatát tekintve is egyre inkább a munka társadalma legyen.*”

Ezeket a – természetesen – minden munkahelyen a konkrét helyi teendőkhöz kifejtendő téziseket két ok miatt tekintjük könyvtárunk – mint a képzést és a kutatást a maga sajátosan közvetett módján munkáló intézmény – feladatait első rendűen és átfogóan meghatározóknak.

Az első nyilvánvaló és állandóan érvényes ok: nem ún. szabadon lebegő értelmiséget képezünk ki, hanem a munkásosztály szerves értelmiségét egy szocialista országban. A második ok a könyvtárosnak a munkamegosztásban elfoglalt helyzetével kapcsolatos. Mint ahogy a könyvtáros munkájának sem gazdasági hatékonyságát nem tapasztalhatja meg a munkához hasonló közvetlenséggel, sem az élő ifjú tudatokkal viaskodó, azok gazdagodásában saját magát kiteljesítő tanár szokrateszi élményében nem osztozhat (holott mind az első, mind a második vonatkozásban fontos feladatai vannak), az előjáróban vázolt rendkívüli erőfeszítésekhez neki jóval több ösztönzést, cselekvőkészséget kell merítenie a világnézeti tényezőkből, mint azoknak, akik közvetlenül szembesülnek eredményeikkel.

Mint a könyvtár és kollektívája javára, becsületére szolgáló jelenséget emelik ki újabb munka-dokumentumaink a közéletiség erősödését falaink közt, s a könyvtárosok eredményes részvételét az egyetem közéletében, a könyvtárügy társadalmi szerveiben. E tendencia továbbfejlesztését a társadalom szükségleteként szorgalmazza az irányelvek egy mondata: „*A társadalom előtt álló feladatok megoldása megköveteli, hogy szellemi erőforrásainkat minden területen jobban, gazdaságosabban és szervezettebben hasznosítsuk, és fokozottabban igényeljük az értelmiség részvételét a közéletben.*” E mondat jó kiindulópont a könyvtáros közéleti tevékenységének továbbgondolásához: munkája értelmének és sajátos tartalmának kereséséhez.

A könyvtáros mint a közélet munkása, abban különbözik minden más szakmabelitől, hogy nem csupán személyes „szellemi erőforrásait” tudja a köz javára fordítani. Hivatása éppen az, hogy társadalmi hatóerővé transzformálja a különféle rögzítések formájában gondjaira bízott információt, a könyvtárat mint társadalmi memóriát. Minthogy pedig a hagyományos munkastílus (ti. a katalógusok és más tárgyi közvetítők létrehozására való korlátozódás) e fontos funkciót korlátozott hatékonysággal valósítja meg, az irányelvek realizálása e ponton egybeesik hivatásunk korszerű eszményének megközelítésével: *a könyvtáros munkája, egész életvitele ágyazódjék be azokba a társadalmi folyamatokba, amelyeket szolgál.* A számtalan konkrét feladat közül, amely hozzájárul e fontos elv megvalósításához, csak a megvilágítás kedvéért ragadjuk itt ki az olvasószolgálati munkatársak részvételét a hallgatók KISZ megmozdulásain, a szakreferensekét tudományos konferenciákon, vagy az IKNSIR információs mérnökeinek bekapcsolódását a MTESZ életébe.

Még fontosabbak számunkra az irányelvek azon ösztönzései, amelyek magát a társadalmat, a termelés és a kutatás érdemi munkatársait ösztönzik olyan szemlélet, élet- és munkastílus kialakítására, amelynek előfeltétele a könyvtár, illetve a könyvtárhasználat szokásának meggyökerezése. „*Fokozni kell – úgymond – az olvasás, a kultúra, a művelődés iránti igényeket, és gondoskodni kell ezek magas színvonalú kielégítéséről. Körültekintőbben kell egyeztetni a különböző közművelődési intézmények tevékenységét és ésszerűbben hasznosítani a lehetőségeket. Javítani kell a közművelődési intézmények működési feltételeit, emelni munkájuk színvonalát.*”

Közelebbről a tudományos és szakkönyvtárak és a szakirodalmi információs szolgálatok igénybevételének követelményét szegzik a kutatás és a termelés szakemberei tudatának a hatékonyságnövelés módozatait megjelölő következő tételek: „*Több figyelmet kell fordítani a külföldi szellemi termékek átvételére, hazai alkalmazására és továbbfejlesztésére. Ez kapjon megfelelő helyet és elismerést a kutatók tudományos*

tevékenységében.” „Gyorsuljon a műszaki és tudományos eredmények hasznosítása, az új, korszerű technológiák bevezetése.”

A könyvtárfejlesztés szempontjából fontos vonása az iménti idézetnek, hogy a társadalmi cél kitűzése mellett az eszközről – az „intézmények működési feltételeiről” – sem feledkeznek meg. Olyan fogódzó ez, amelynek segítségével mindenekelőtt a könyvtári gyűjteményfejlesztés hanyatló tendenciáját lehetne (és kellene) megfordítani.

Más vonatkozásban viszont az is követelmény, hogy általában a teljesítmények fokozásával kell érvényt szerezni a célkitűzéseknek, hogy „a növekedés teljes egészében a munkatermelekenység emelkedéséből származzék”.

1979. évi munkaszervezési felméréseink és tanulmányaink befejezése és eredményeiknek gyakorlati hasznosítása 1980-ban már e cél objektív feltételeként vehető számításba. E feltétel pedig csak a céllal azonosulni képes kollektíva kezén válik tényleges hatóerővé. Egyébként a kollektíva mindig szolidáris volt az Egyetemi könyvtár immár negyedszázados fejlesztéspolitikai gyakorlatával, vagyis azzal, hogy *egy-egy új feladat vállalása*, az ehhez szükséges munkafedezet szervezői kigazdálkodása *mindenkor előzze meg* (vagy tegye szükségtelemné) *a létszámnövelést*. Most sem vesszük könnyelműen számításba e humán tényezőt.

Amikor tehát az előzőek összefoglalásaként megalapozottan jelentjük ki, hogy az irányelvek által joggal bíralt létszámgazdálkodási kényelem nálunk korábban sem érvényesült, azt is hangsúlyozzuk, hogy kollektívánk sem hunyt szemet a dokumentum következtetés oldala láttán, miszerint „a munka ésszerűsítésével, a társadalmi ellenőrzés fokozásával, a bürokrácia visszaszorításával” egy ellentétes folyamat megindítása a feladat, hisz egyébként a működés belső arányainak módosulásai itt is a munkaterhelés aránytalanságait és lazaságait eredményezik. Ugyanígy meg kell keresnünk az irányelvek más munkaszervezési útmutatásainak olyan helyi vonzatait is, mint pl. „a párt-, állami, társadalmi szervek munkájában meglevő párhuzamosságok” csökkentését, az ötnapos munkahétre a munkaidő jobb kihasználásával való felkészülést, az ügyvitelgépésítést, az intézményi eredmények következetesebb tükrözését a bérezésben stb.

3. Munkatervi célok 1980-ban

Az ötödik ötéves tervre előirányzott feladatokhoz képest a dokumentum követése nem hoz látványos fordulatot. Mégis megújítja az egész működést, s már a 6. ötéves terv körvonalait segíti felrajzolni abban az értelemben, hogy a kollektíva erőfeszítéseit három célra, úm.

1. a működés politikai töltésének erősítésére,

2. a produktivitás, a hatékonyság és a gazdaságosság növelésére és

3. az információs tevékenység kibontakoztatására összpontosítja.

Nem abban az értelemben, hogy az ismert könyvtári alpműveletekhez szervesen újjak csatlakoznak, hanem abban, hogy e hármas cél átjárja a működés egészét. A jobb megértés kedvéért hadd bocsássuk közre e hármas csoportosításban az említett megújítást a legközvetlebbitől képviselő konkrétumokat.

Politikai feladatok

A XII. kongresszussal kapcsolatosak: az irányelvek és a kongresszusi anyagok tanulmányozása a könyvtári vonzatok feltárása, a kollektíva szolidaritásának fokozása, a kongresszusi határozatok megvalósítása érdekében. Az Egyetem időszerű politikai feladataiból a *könyvtári feladatok felismerése, teljesítése*.

Új társadalomtudományi–politikai információs vállalkozások indítása (pl. a város politikai munkáinak, a tudományos szocializmus oktatóinak információs eszközül szánt kartoték vezetése a „*Dokumentumok a nyugati sajtóból*” címen), illetve a régiek hatékonyságának növelése (pl. a József Attila kiállítás politikai mondanivalójának összekapcsolása a felszabadulás 35. évfordulásának ünneplésével, a hónap politikai irodalmának szabadpolcos bemutatása stb.).

A munkatársak ideológiai képzettségének erősítése (pl. a doktori munka megkezdése előtt vagy azzal párhuzamosan a munkatársak ösztönzése a Marxizmus–Leninizmus Esti Egyeteme elvégzésére, időszerű kérdések vitakör rendezése).

A közéletiség, a mozgalmi munkastílus terjesztése a könyvtárosok közt (pl. az osztályok szervezeti határait átlépő feladatokra munkaközösségek – komplex brigádok – szervezése, társadalmi munkára ösztönző feladatok kitűzése stb.).

Munkaszervezés

Az 1979-ben végzett idő- és folyamatlelmények, teljesítménymérések, ügypéldák statisztikák stb. kiértékelése és felhasználása a következő célokra:

a) az időfelhasználás racionalizálása (pl. az egynemű munkák összevonása, a járulékosak – szállítás, reklámolás stb. – kiküszöbölése stb.);

b) a munkatervezés korszerűsítése (a könyvtár egészét átfogó, az osztály és az egyéni tervszintek differenciálása az illetékeségi szintekkel összhangban, a mozgékony növelése, teljesítménynövelő hatású új normatívák kísérleti bevezetése stb.).

Előrelépés az 1979-ben kimunkált számítógépesítési feladatterv megvalósítása terén (pl. gyorsindexek egyszerűsítése, tökéletesebb perifériák beszerzésének kezdeményezése);

Az egyetem könyvtári rendszere új funkcionális sémájának kidolgozása, az intézetesítéssel összefüggő szervezeti és az új épületek belépésével kapcsolatos színtér-problémák megoldása érdekében;

A tanszéki *dokumentumtárak korszerűsítése* (mikro-filmlapra vitel + gépi gyorsindex mint feltáróeszköz).

Információ

A szakreferensek által a tanszékek számára végzett *folyóirat-figyelőszolgálat fejlesztése*, összevonása a külföldi könyvgyarapodásról szóló – eddig jegyzék formájú – tájékoztatással. (Előfizetéses alapon külső felhasználók számára is.)

A szakreferensek hatékonyabb bevonása a hallgatónak nyújtott tájékoztatásba.

Az erők összpontosítása az alábbi *hagyományos bibliográfiákra*:

- a) irodalomkutatás tanszéki témákhoz,
- b) Tiszántúli bibliográfia,
- c) kalauz jellegű bibliográfiák.

NTMIR-TINFORM (Nemzetközi Tudományos Műszaki Információs Rendszer – Termékismertető Információ): a hazai felhasználóknak (köztük a Nemzetközi Ágazati Tudományos Műszaki Információs Rendszer szerveinek) nyújtott *közvetlen szolgáltatások kiépítése*, a rendszerközpontnak küldött input-adatlapok kitöltése.

Egyéb tájékoztatói formák fejlesztése (pl. a szünetelő kölcsönzési szabadpolc felelevenítése).

* * *

CSÜRY I.: A XII. pártkongresszus irányelveinek könyvtárosi olvasása a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem Könyvtárában

A címben feltüntetett párt dokumentum a működés politikai töltésének erősítésére, a produktivitás, a hatékonyság és a gazdaságosság növelésére, valamint az információs tevékenység további kibontakoztatására ösztönzi a könyvtár vezetését és kollektíváját.

CSÜRY, I.: Application of the Guidelines for the 12th Party Congress in the Library of the Kossuth Lajos University in Debrecen

The Guidelines encourage the staff and the management of the Library to strengthen the political commitment of their activities, to increase productivity, effectiveness and economic efficiency as well as to attach more importance to information services.

* * *

ЧЮРИ, И.: Ознакомление с директивами 12-го партийного съезда в библиотеке Дебреценского Университета имени Лайоша Кошута в свете задач, стоящих перед библиотекой

Указанный в заглавии партийный документ призывает руководство и коллектив библиотеки к усилению политической направленности и увеличению эффективности работы, а также к дальнейшему расширению и совершенствованию информационной деятельности.

* * *

CSÜRY, I.: Die bibliothekarische Lesung der Richtlinien des 12. Parteitages der USAP in der Bibliothek der Universität Lajos Kossuth, Debrecen

Das Parteidokument stimuliert die Leitung und das Kollektiv der Bibliothek zur Festigung und Stärkung des politischen Inhaltes der Bibliotheksarbeit, zur Erhöhung der Produktivität, Effektivität und Wirtschaftlichkeit und zur Weiterentwicklung der Informationsarbeit.

